

Till läsaren.

Denna den fjärde årgången av "Sool-öen" följer i stort sett samma linjer som de tre föregående. Forntid — nutid — framtid möts i den, och ämnena är blandade, kanske f ö r blandade, tycker många. Men fördelen är att alla de läsare vi hoppas på kan finna n å g o t av intresse. Bidragslämnarna är ju också i hög grad skiftande, och hela boken är ett lagarbete. Vi skulle vilja improvisera ett

Vet Ni att:

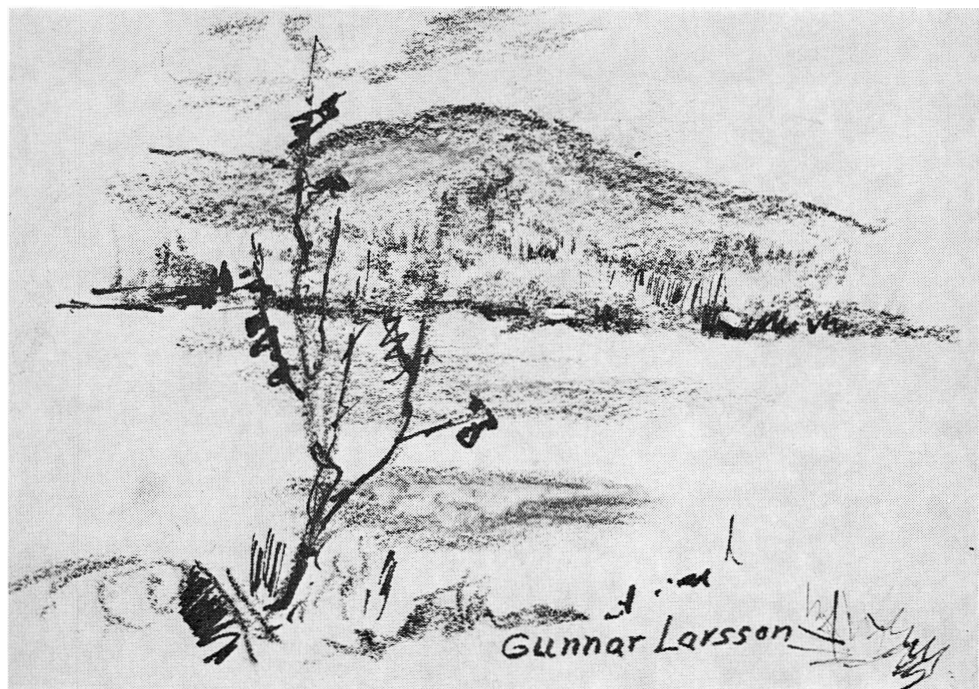
Boken har c:a 40 namngivna medarbetare

De anonyma meddelarna är minst lika många.

Med alla dessas hjälp framträder de många skiftande dragen i bygdens ansikte, en bygd med skuggor och dagrar som ett levande väsen — v å r bygd. Om det ordet är sant, som säger att man lär sig älska en bygd i den mån man lär känna den, så har vi nått vår avsikt: att stärka känslan för vår hembygd och viljan att göra det bästa av den del av vår jord vi fått att förvalta.

Sollerön i maj 1975.

Redaktionen.

Je fin tavel

Tä sto båti Klicktim
 å sjå soli go nid
 å immäln e brandgol å lila å rod.
 Äld åk nittär Ryssågå
 då blåsippor bljoma
 å Väitji gor ögäst o gor.

Tä åk yvyr bruni
 då vatnä bar gliträr
 å bljomer i golt
 frå tällär å jena,
 å åll mörtji stämma
 att ä e finäst tidi.

Ä e je fin taväl,
 då väitmolni sigäl i rad
 yvyr åll dömda bjeri så blåna.
 I am bå Riviera å Capri jän em
 um sin stansum til å hegrundum